

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Előfizetési árak:

1 évre 12 kor., 1/2 évre 6 kor., 1/4 évre 3 kor.
Egyes szám ára 10 fill.

Felelős szerkesztő:

BILKEI FERENC.

Megjelenik: kedden, csütörtökön és szombaton este.

Szerkesztőség és kiadó-hivatal: Szent-István-tér 1.

Egyes számok kaphatók: a dohánytösdékn.

A vasárnap szenzációja.

Ismét azzal kezdem, hogy Nick Carter az ő rémregényeiben nem gondolhatott volna ki pokolibban gonosz alakot, mint amilyen Kern István, a vasárnapi rablógylök vol. Borzalmas rémtette már vasárnap bejárta az egész országot. Budapest — mint közvetlen forrásokból tudjuk — vasárnap már szélében-hosszában tárgyalták azt a borzalmas hírt, amelyhez hasonló keveset vet felszínre a világreszek szenzációja. A budapesti lapok hétfőn már hasábkoban foglalkoztak a szörnyeteg bűneivel, vezércikket, oldalakra terjedő tudósításokat írtak az emberi mivoltából kivetkőzött bestiáról.

Egy ember, aki a legszörnyűbb bűnökben bűnökért él. Akinek a mosolygó ember arca alatt egy tigris éhes vészomja rejtőzött. Akinek az emberélet annyi volt, mintha a szenvedélyes vadász egy nyulat ejt el. Vannak, akik szenvedélyes virágkedvelők, a másíknak minden szabad idejét a gyűjteménye gondja foglalja, a harmadik szerelmének tárgyával foglalkozik éjjel-nappal. Kern Istvánt egy gondolat űzte, korbácsolta: az embertársainak pénze, de vele együtt annak élete is. A gyilkolás hozzátartozott az ő pszichológiájához, kiegészítette őszkek terveit, amely agyát évtizedeken keresztül éjjel-nappal foglalkoztatta.

Berényi Istvánhoz intézzen a szívében mindenki hálálkódó köszönetet. Ez az ember — jóformán egymaga — egy várost, annak minden valamire való polgárát, sőt az egész megye lakosságát megszabadította egy vérszopó bestiától. Hogy hány emberélet tapad a lelkéhez, hogy hányan voltunk agyában áldozatként kiszemelve? — a mindentudó Isten tudná megmondani, aki megelégtelte büntetteinek sokaságát és borzalmas számadásra idézte bírói színe elé.

Két nap óta éjjeletem-nappalomat foglalkoztatja ez a szörnyeteg. Láttam a holttesteket, láttam a helyszínét, száz, hivatalos és nem hivatalos emberrel beszéltem a szörnyűség részleteiről, behatoltam a reitenetes ember lelkébe, mohón boncolom atomizálom s szinte betegje vagyok. Éjjel bezárt ajtó mögött írom e sorokat s a léptek zaja megriaszít, képzeletem a két véres embert rajzolja elém, úgy látom, mintha az egyik a vérbe mártott két kezével közelednék felém, hogy az én életemet, polgártársaimét, mindenkiét, a ki él, követelje. Ennek a vadállatnak nem volt a szívében egy csepp az irgalomból. A kinek kezét szorongatta, a kizhez edes-mázos szokat intézett, azt a gondolataiban ki is végezte, annak apró síró árvái zokogó özvegye annyi hatással nem volt rá, mint a szellő suttogása.

S ez az ember közöttünk járt. Na-

ponta megfordult hivatalos helyiségemben kereste az alkalmat, hogy szívességet tehesen, beszélt elvekről, becsületről, lélekről, Istenről, átkozta a bűnt, minden rossz-szat; talán megveregettem a vállait, talán a kezét is megszorítottam, hogy: jó, becsületes ember vagy... s ime lehullott a lepel... vérengző fenevaddal volt dolgom, a ki talán az én véremit is szomjuhozta.

Mikor a holttestét láttam, nem ismertem rá annyira eltorzult volt, mikor megtudtam, hogy ő volt, megdöbbenem: Istenem! kinek higyegek, hogy ha ezalatt az álarc alatt is ilyen ember lakhatott.

Ismételtem: mondjunk halás köszönetet Berényi Istvánnak, a ki ettől a szörnyetegétől valamennyiünket megszabadított.

A Fejérmegyei Napló hétfőn a délelőtti órákban a többi rendkívüli kiadásban megjelent lapokat jóval megelőzve teljes részletességgel, bőven leírva hozta a szörnyű esetet. Adataink a valóságnak ugyszólva minden részletben teljesen megfelelnek. Csak némi kiegészítéssel tartozunk. A három tanu a borzalmas perceiben annyira magánkülvül volt, hogy előadásuk több helyen lényegtelen ellenmondást tartalmaz. Csak hetek múlva lesznek talán képesek arra, hogy a szörnyű esemény minden részletére igaz világítást vehessenek.

Kern Istvánné következetesen tagad mindent. Tíz éves kis leánya azonban ellene vall az anyjának. Kernné azt mondja, hogy az ura öt órákor távozott. A kis leány ezzel szemben állítja, hogy sokkal előbb, még az éjjel, a mikor anyja kötötte nyakára a bűnjelknt lefoglalt kendőt.

A visszahódított kerület.

— A Fejérmegyei Napló tárcája. —

Bodófalvi Bodó Áron, balpárti honatyának kerülete akkor vészett el, mikor két legderekbabb kortese, Poór Marci meg Poór András egy leánygyereken összeveszték. A leány Andrásé volt s a bökkenő ott leledzett, miért nem teremt fiúnak. Marcinak ugyanis fia levén, just formált hozzá, hogy unokabátyját megkacagja. Megis adta az árát, mert örök harag lett a vége, de még jobban megadta bodófalvi Bodó Áron, mert Poór András átment harmadfél száz emberével a kormánypártra s úgy elbukatta Bodó urat, hogy három esztendeig nem hallották szavát az országházban.

Hanem hát a három esztendő lassan a vége felé közeledett s a kortesek megint kezdték köszörülni rozsdás fringáikat. Elöl fitogtatták természetesen a hatvágást Poór András meg Marci s mint afféle engesztelhetetlen haragosok, magától értetődik, mindegyik más-más táborban.

Bodófalvi Bodó Áron nagyon jól tudta, hogy ha ellenzéki ember létere zöldágra akar vergődni, hát azt a két embert török, szakad, de össze kell

előbb békéltetnie. Csakhogy könnyű azt kimondani és nehéz megcselekedni. Kemény feje van a két atyafinak, olyan kemény, hogy legföllebb az agyugolyóbis fogna rajta.

A szerencsétlen képviselőjelölt mindent megpróbált, a mi csak kitellett tőle, hanem akárcsak meg se próbálta volna. Kérdezte őket, ha vajjon van-e kifogásuk a programja ellen, mert hát ő a kedvükért nyomban megváltoztatja, hanem dehogy volt kifogásuk, ok csak egymást nem szenvedhették. Mi több, András nyíltan megvallotta, a melyik pillanatban Marci átszegődik a kormányhoz, abban a percben ő visszaáll a balpárthoz s testtel-lelékkel szolgálja bodófalvi Bodó Áron oldalán a hazát. Csakhogy ezzel a jelölt ur eben gubát cserélt volna mindössze. Mi haszna, ha egyiket megnyeri s ugyanakkor a másikat maga ellen vadítja?

Próbálta őket meggyőzni a rokoni kötelék szénisége felől, hogy az Isten is arra teremtette őket, hogy szeressek egymást. Szemük elé állította, milyen csunya az, mikor rokon a rokon ellen indít hajsztát, hogy nevsti őket a falu, mosolyog nekik a világ, szomorkodik a haza minden igaz fiastól s a mi legkeservesebb, markába röhög a haspárt. Hanem hát hasztalan, vészett volt itt minden fáradság.

Bodófalvi Bodó Áron megpróbálta a dolgot másképp is. Ezer forintot kínált Poór Andrásnak, ha megtér az ő pártjára, hanem az csak rázta a fejét. Az ezerből lett két, három, öt, hét-ezer, hanem Poór András hajthatatlan maradt. Azt felelte, hát százezer forintért megtenné-e? Nincsen az a Dárius kincse, a miért ő Marci öccsével megbékélne s cserbenhagyná a kormánypárt zászlaját. S azt a zászlót nyomban ki is tűzte a házára.

Bodófalvi Bodó Áron uramnak nem maradt más hátra, mint elkieseredten visszavonulnia, Előre látta, mi sors vár reá. Elverik rajta a port másodsor is, csak úgy ropog.

S ebbeli kétségbeesésében villant valami meg az agyában. Besietett a városban s ott egy banknál leszurkolt ötezer forintot pedig kamatosztul a Poór gyerekeket illeték Somorján, háhogy megnövekedve egymásba szeretnének s annak utána egymással házassági frigre keínének. Ellenkező esetben kapja meg azt a pénzt a kormány, hogy minél több zsandárt és végrehajtott tudjon fogadni a haza nagyobb dicsőségére s polgárait nagyobb boldogulására.

A bankhivatalnokok rázták fejüket a külföldös letétmenyre, hanem hát mit tegyenek? El fogadták s nyomban értesítették a Somorján la

SÖVEGJÁRTÓ JÁNOS
VASZON, ASZTALNEMŰ ÉS ÁGYNEMŰEK ÁRUHÁZA, SZÉKESFEHÉRVAR,
— BARÁTOK ÉPÜLETE, AZELŐTT ÖZV. HANEL ANTALNÉ-FÉLE ÜZLETHELYISÉG. —

Mai lapunk 4 oldal.

0000009

— Az Iparostanoncok holnap délutáni előadására újra szeretettel felkérjük a t. közönség figyelmét. Nemes, jótékony célra játszásk s szépen játszásk. Kezdeté fél 5 órakor a Szent István Teremben.

— Két cigány. A cigányok nem csak a lopáshoz értenek, a másik hasonló ambícióval üzött foglalkozásuk a verekedés. Lakatos György s a helybeli cigányság nagytratór vajdája a cigányélet szenzációjaként összevezetett s összeverekedett feleségével s a viaskodás hevében leharapta az orrát szegénynek. A mentőknek is akadt dolguk.

— Tolvajok. Kuntler József Palotai-utcai vendéglős kamarájából a múlt hó 24-én két pár csizmát elloptak. A tolvajokat lelkiismeretes nyomozás után Móroc Ferenc és Linter Lajos a Fekete-Sas szálloda mindenseinek személyében fogta el a rendőrség.

Szoptató anyák

tejük hatását csak növelik és gazdagítják a SCOTT-féle Emulsio használat által.

Kimerültség megszűnik,

s a csecsemő rózsásabbá, vidámabbá és pajzánabbá válik, mint valaha volt.

Az anyaságnak bármily válságos percében, a

SCOTT-féle Emulsio

erőt kölcsönöz, bátorít s emellett kellemes ízű és könnyen emészthető.

Egy eredeti üveg ára 2 k. 60 fillér. Kapható minden gyógyszerárban.

— Isten csodája. Csodálatos eseményről értesít bennünket vértesszokmai tudóstónk a következőkben: Január 2-án d. d. Kroppa Alajos erdővéd kiment az erdőre, ahonnan jó idő múlva sem tért haza. Késő este keresésére mentek s csak hosszú keresés után találtak rá félig megfagyva mozdulatlanul. A 66 éves embert amint az orvos megállapította, utközben jobboldali szélhűdés érte, ott feküdt künn a havon egész éjjel és mikor meghozták még adott némi élet jelet magáról. Hóval való dörzsölés még magához térítette, pedig több mint 12 órát feküdt künt az erdőben a havon. Beszéli még nem tud, de jelekkel mutatja néha, hogy eszméletnél van. Fölvette a haldoklók szentségeit is. Folyvást élet-halál közt lebeg. Ha ki is gyógyul alig lesz szegényből ép ember többé, mert a jobb lába és keze erős fagyási tüneteket mutat.

— Gyilkosság a Maroshegyen. A vasárnapi borzalmas szenzációjáról beszélnek a emberek. Az egész országot megjárta már a hír és mindenütt emlegetik most Székelyfőváros nevezetességét. Pedig még az nap másik gyilkosság is történt városunkban. Ez is érdemes arra, hogy a másik mellett néhány szóban említést tegyünk róla. Az esemény a következő: László Ignác denkőhegyi, László János maroshegyi és Cs. Horváth Mihály (Ola) u.) vasárnap este Vig József maroshegyi préházában borozgattak. Borozgatás közben összeveszték a legények s László Ignác sértődötten kivált a társaságból. Hazafelé igyekezett, amikor újból kelepcebé került. Vécsei Ferenc jancsárkutdülői, Major János sütő-utcai és Szolga István ösz-utcai cipészseggedekkel találkozott. kik minden előzetes szóváltás nélkül meg-támadták és keményen összeszurkálták. Eközben bántalmazásáról értesültek László Ignác pajtásai, akik még mindig együtt mulattak a szőlőben. A vett értesülésre László János, Cs. Horváth Mihály segítségére siettek a veszedelmes helyzetbe jutott legényeknek, azonban őket is alaposan megszurkálták a cipészek. Az esetről értesített rendőrségről Simon Sándor tb. főkapitány Kárnik József drrai jelent meg a helyszínen. Az első orvosi segítség után intézkedtek a sebesültek kórházba szállításáról. A kihallgatásokat Sárkány Ferenc vizsgálóbíró még az éj folyamán megejtette. A három sebe-

ült közül László János, halálos sebesülést szenvedett a felbőszült cipészlegények 13 késszurást ejtettek rajta. A késszurások tüdejét is erősen megsebesítették. A halálosan megsebesült legény még az éj folyamán belehalt sebeibe. A gyilkos legényeket letartóztatta a rendőrség.

— Betörés. Pap József rendőr szárazréti szőlőjének préházába dec. 30-án ismeretlen tettesek betörték, egy fél akós hordó bort és 8 liter törköly pálinkát loptak el.

— Veszedelmes legény. Csepi Mihály jeni lakos dec. 27-én akkora haragra gerjedt Mentovics János ellen, hogy fegyverrel állított be lakására s ott mindenkit lelővessel fenyegetett. Szerencse, hogy még idejében ártalmatlanná tették.

52 fillér literje a legjobb denaturált spirítusznak Langráf Gábor és Fia bórkereskedésében Jókai-utca 8. sz. Ugyanott egy nagy doboz **Fernolent-féle** világhírű **cipőkrém 20 fillér**, továbbá **gummi-sarkok, cipőfűzők** stb. eredeti gyári áron kapható.

SZINHÁZ.

Szombat, jan. 2.

A csók király. Regényes daljáték. Irtó Orbán Jenő, zenéjét szerzette Sztojanovits Jenő. Szinte örült a lelünk, mikor a régi romantizmust ha nem is egészen eredeti, de legalább ügyesen újjalakított köntösben, magyar szerző tollából és lelkéből megszűlni láttuk. Kedves poétikus dolog. Van benn valami János vitéz ízéből, persze kevesebb bájjal, kevesebb poézissal és magyar levegő nélkül. Ez foltja, de nem hibája a szépségének és a sikernek.

Miskát, a szép csipkeverőt (Kormos) szereti az egész falu leánya, ő azonban csak Serefius mesternek, a tulipán termelőnek (Kovács) szépséges leánya Evike felé (Ardó Ilonka) hajlik. Az apa ellenzi a házasságot, mert Miska szegény. Miskának pénz kellene, 100 ezer tallér. Közben megjelenik a sátn (Inke), álomittal ad Miskának. Átvarázsolja őt Tündérországba, a hol belésszeret a királyné (Fábián Linka) Miska nagyot csodálkozik, végül beleegyezik a nagy boldogságba és élvezi feleségének a királynének csókját. Az-

tán a sátn ismét visszavarázsolja csipkeverőnek. Közben grófi rangot kap és gazdaggá levén, természetesen elnyeri Evi kezét is.

A mese nem egységes. Miska Evi-t könnyen felejtí és belemegy a dupla csókosztásba. Ez a galádság fáj s a mese rocsására megy. Aztán nem tudjuk, hogy Miska milyen alapon kap grófságot. Mindent azonban feledjük a sok pompás szin, az események tarka változatossága mellett.

Az estély központja természetesen Kormos Ilonka volt, aki ismét egy oly kiváló szerephez jutott, a mihez szinte túlményes szerencse kell. S a ki oly pompásan játszik is, mint Kormos Ilonka, a szerencséje mellett; akinek oly mesésen pazar toalettek ékesítik az amugy is remek természetét, aztán tele van jó kedvvel, temperamentummal — az megérthetővé teszi azt a páratlan sikert, amelyben szombaton része volt. Fábián Linkának — hogyan is mondjuk — nem volt jó napja, nem festett úgy, mint legtöbbször láttuk. Ardó Ilonka újra aranyos baba volt minden kérvességgel és szeretetreméltóságával. Tarnai Lidia jó volt, Kovács a mellékszerepben oly kitűnő alakítást nyújtott, hogy méltán büszke lehet rá, szintígy Bátor is, ámbár komikus színeli tarkára színezte a kisbíró szerepét. Inkét szívesen dicsérjük gróf Bombadiles pompás eljátszásáért.

A közönség a pesti harangszó után indulva zsúfolt házat hozott össze. A direktor pedig új, pazar díszleteket készített egy helybelli festővel, Gutmann Lajossal. Ugy látszik hosszú életűnek reményli a Csókkirályt. Mi is.

Hétfő, jan. 4.

Kaméliás hölgy. Ez az este Verő Jankáé volt. Látszott rajta, hogy ez a bájós, annyi gyengéd szívet álomba ringató, zokogásra fakasztó szerep odanőtt a lelkéhez. Egész tudását, minden ambícióját vitte bele játékába, mintha le akarta volna győzni a publikumot: lássátok, ez vagyok én. Es mi szívesen hajtunk fejet művészte előtt és szívesen osztozunk abban a perckig tartó tapsviharban, amellyel a közönség őt kitüntette. Különösen a két utolsó fölvonásban oly remekül alakított, hogy a Nemzeti Színház is szívesen tapsolt volna neki. Partnernek kiváló volt Déri s természetesen Kovács is. Mi azonban ezt az estét egészen Verő Jankáéknak mondjuk s őszintén sajnáljuk, hogy zónában ment s a válogatottan elite közönség helyett a tisztölt karzatot püsszegéssel kellett folyton leinteni, hogy most nem komédiában, hanem a művészet hajlékában van.

HIRDETMÉNY.

Nagylángi Ker. Fogy. Szövetkezet fölszámolás alatti cég, fölszámoló ezennel közhírré teszik, hogy a nevezett szövetkezet fölszámolása befejeztetett a következő eredménnyel:

B e v é t e l		Kor.	F.	Kor.	F.
Pénzkészlet		4731	70		
Áru és felszerelés eladásából		6627	02		
Adósoktól		2475	22		
1 darab központi üzletrész		100	—	13933	94
K i a d á s		Kor.	F.	Kor.	F.
Hitelezőknek		12813	47		
Adókra hátralék		46	08		
Fuvarjajakra hátralék		129	33		
Felszámolási költségek		901	79	13890	72
Maradék				43	22

Maradvány jótékony célra fordítottat.

Nagyláng, 1909. január hó 2.

A felszámoló-bizottság.

Nyomatott az Egyházmegyei Könyvnyomdában, Székesfehérvárott.